

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

Duben
2023

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

Ročník
XXII.

Procházka bohoslužbami

– večere Páně po třetí

Omlouvám se, že ještě potřetí k večeri Páně, ale jsou s ní spojené otázky – teologické i ekumenické, ale i praktické (a na pár z nich jsem v nedávné době narazil), dovoluji nehotové odpovědi:

1. Jedním z největších problémů večere Páně je to, že se u svého společného Pána a jeho hodu nemůžeme sejít u jednoho stolu – **s katolíky**. Z naší evangelické strany zní pozvání, ale z druhé brání vázání eucharistie na jednotu římskokatolické církve a taky (vy)svěcení kněze, který svátostnému dění předsedá. Každopádně z naší strany pozvání ke společenství chleba a vína, těla a krve Páně, platí i pro sestry a bratry z římskokatolické církve (a je samozřejmě na nich, zda-li a jak je přijmou). Účast na eucharistii nás evangelíků v katolickém kostele není možná (ač se to trochu partyzánsky někde děje na zodpovědnost toho kterého katolického kněze, ale oficiální postoj je, že člen jiné protestantské církve nemá přístup k eucharistii).

2. Další otázka, probíraná v naší církvi, je **četnost slavení bohoslužeb s večerí Páně**. Dovolte jen kraťoučký historický úvod (snad mě paměť nešálí) – ve středověku v době před reformací se pro část křesťanského lidu účast na eucharistii omezila na jedno povinné přijímání (předcházené ušní zpovědí) během roku. Reformátoři volali po častějším přijímání večere Páně (z řad husitů dokonce znělo, že je třeba přijímat nejen každou neděli, ale nejlépe každý den) a postupným krokem k častějšímu slavení večere Páně byly ony tři až čtyři večere Páně za rok, na velké křesťanské svátky s tím, že postupně by se mělo dospět až ke každonedelnímu přijímání (v některých větších městech s více protestantskými kostely bylo zvykem, že se jednotlivé kostely střídaly i při dalších nedělích, a tak kdo chtěl, měl možnost přijímat ji

opravdu každou neděli). Z tohoto trendu se stal však standard, takže večeře Páně byla slavena jen několikrát za rok, až jsme si zvykli, že večeře Páně je něco svátečního a vzácného (což má své opodstatnění a s něčím je v napětí) a také se to stalo jedním z rozlišovacích znamení vůči katolíkům („oni mají eucharistii každou neděli, my ne“). Hlasy po častějším slavení večeře Páně ale zaznívají v poslední době v naší církvi i v našem sboru. Staršovstvo si jich je vědomo a po odeznění doby kovidové bychom v tomto směru podnikli kroky. Nelekejte se, ne velké a ne bez rozhovoru o nich.

3. Kalíšky a kalich – jak dlouho zůstaneme u kalíšků? I to je trend, který se u nás objevil (v pražských sborech tuším, že někdy na přelomu tisíciletí a vzbuzoval tehdy docela velké debaty a vášně). Ale díky tomu jsme byli alespoň trochu připraveni na (post)pandemickou situaci. Myslím, že současná podoba, kdy je možnost přijímat víno z kalichu i kalíšků, bude způsob jak budeme večeře Páně nějaký čas nyní slavit. Každý si tak má možnost vybrat podle svého stavu či nastavení, jak bude víno přijímat. Ani jeden či druhý způsob nejsou méněcenné (jeden kalich s sebou nese symboliku, že je to ten Ježíšův, který on sdílí se svými učedníky a s tím je samozřejmě v jistém napětí už to, že přijímáme z vícera kalichů), ale jde – jako ostatně při celé večeři Páně o to podstatné, totiž společenství mezi námi a spojení s Kristem a méně o to, jak konkrétně se děje a v jaké podobě je chléb a víno podáváno.

4. Víno a děti – v novoměstském sboru staršovstvo již před lety rozhodlo, že zodpovědnost za to, zda děti při večeři Páně přijímají chléb, je na rodičích, kteří si ze svého dílu odlomí a dají dítěti. Je to praxe mající své výhody - dává možnost přijímat i mladším a odpovědnost ponechává na těch, kdo nesou za své děti zodpovědnost i ve věcech víry - zároveň i obtíže – děti přijímají pod jednou, což není vzhledem k naší tradici podobojí (těžce probojovávanou našimi husitskými předchůdci ve víře) nejvhodnější. Chápu, že šlo zřejmě o kompromisní řešení mezi dvěma přístupy, z nichž jeden chtěl zachovat v naší církvi rozšířenější praxi přijímání až po konfirmaci (což je samozřejmě v napětí nejen s praxí husitskou, kde přijímala i nemluvňata) a těmi, kdo chtěli, aby děti mohly přijímat již dříve. Přiznávám se, že nevím... Možností jak řešit ono „podjednou“ by bylo vysluhování viným moštem, zároveň by tak ještě přibylo kombinací vysluhování a ztížila se možnost být u stolu Páně pospolu celá rodina.

Přes všechny tyto otevřené otázky by večere Páně měla zůstat děním, které smíme přijímat jako pozvání od našeho společného Pána, s nadějí, že u jeho stolu dochází k nápravě vzájemných vztahů v jeho moci a Duchu.

Ondřej Ruml

Informace ze sboru

Shromáždění, která nás čekají

5.4.	18.00 - staršovstvo
6.4. Zelený čtvrtek	15.00 - 18.00 - NM - Putování podle evangelia podle Marka pro malé i velké – start i cíl v parku u evangelického kostela 18.00 – NM – Pašijové čtení podle Lukáše (a podle tří žen)
7.4. Velký Pátek	Bohoslužby s večerí Páně 9.00 – Nové Město 17.00 – Bystřice
9.4. neděle Vzkříšení	Bohoslužby s večerí Páně 7.50 – Bystřice 9.00 – Nové Město 10.45 - Blažkov
14.4.	18.00 – schůzka učitelů NŠ
Pondělí – lichý týden	18.30 – NM – Konfirmační pro dospělé
11.4.	19.30 – KRUH
16.4.	9.00 – NM - Bohoslužby pro malé i velké
18.4.	9.30 - Kavárnička (nejen) pro seniory – Lena Lišková – Mexiko 18.00 - večer s Hostem – Lena Lišková - Mexiko
22.4.	18.00 - mládež
23.4.	Bohoslužby 9.00 – Bystřice 9.00 – Nové Město 10.45 - Blažkov
3.5.	18.00 - staršovstvo
5.5.	18.00 – schůzka učitelů NŠ
14.-16.5.	NM – seminář pro pastorační pracovníky

Pozvání ze seniorátu

16. dubna - **seniorátní konference** - Havlíčkův Brod - o misii s
Jonášem Zejfartem

O misii

Byla a bude v našem sboru a seniorátu řeč o misii. Jonáš Zejfart, nový pracovník ústředí církve, studoval teologii také v Holandsku, kde po spojení evangelických církví odstartovali obrodu církve revitalizací sborů a také zakládáním tzv. pionýrských míst. Inspiraci tímto pokusem (nutno přiznat, že docela podařeným – během 10 let vzniklo takřka 100 pionýrských „sborů“) se nyní pokouší přenést k nám. Obnoveným poradním odborem synodní rady pro misii byly vytypovány snad tři senioráty naší církve, aby se tématem misie zabývaly. Náš seniorát, který je mezi nimi, rozeslal do sborů dotazník a svolal seniorátní konferenci, která se uskuteční v neděli 16. dubna a jejímž hostem bude právě Jonáš Zejfart. Naše staršovstvo se dotazníkem na dvou schůzích zabývalo. S těmito výsledky:

Náš sbor se považuje za otevřený, snaží se o to, aby jeho život a aktivity směřovaly také mimo něj, byl viditelný, přístupný, snažíme se o srozumitelnost – a ne vždy se to daří.

Jako misijní aktivity vnímáme všechnen život sboru, který je otevřený všem. Zvláště otevřené jsou pak zahradní slavnosti, koncerty, přednášky, příměstský tábor, velikonoční putování pro rodiny s dětmi... Navenek vystupují také (nejen) kazatelé při veřejných shromážděních (rozsvěcení adventního stromu, setkání na podporu Ukrajiny). A jako misijně potentní vnímáme aktivity spřízněných iniciativ – Domáci hospic Vysočina, Pomněnka, pěvecké sbory. Ale i působení nemocničního kaplana a dalších jednotlivců.

Z pokusů o misii v posledních desetiletích vystupuje konfirmační příprava pro dospělé (na přelomu tisíciletí pro okrajovější členy sboru) a později náboženství pro dospělé.

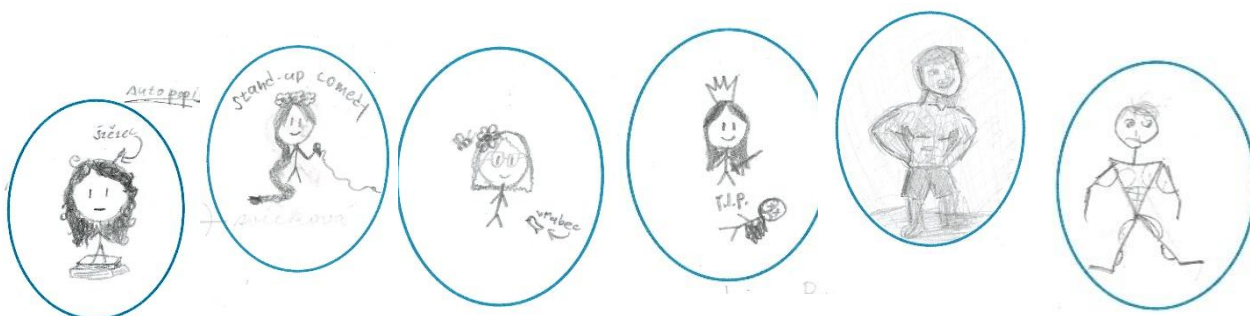
Jsme vděční, že do společenství našeho sboru přicházejí noví lidé. Máme za to, že je zřejmě přitáhlo společenství, jednotliví členové sboru a (bývalí) kazatelé. Snad i dál nacházejí společenství, které je

jim milé a poselství, které je nosné pro jejich život. Část z těchto lidí se stalo členy sboru, část se života sboru účastní, ale členy se nestali. A na otázku po oživení sboru starší odpověděli, že novoměstský sbor vnímají jako živý. Ale je na místě přemýšlet o nových misijních projektech.

Jedním z nich, o kterém již nějakou dobu přemýšlím, jsou kurzy Alfa. Jde o blok zhruba deseti večerů, při kterých jsou zájemci informováni o některém tématu spjatým s vírou a vytváří se při nich prostor k rozhovoru. Vhodně se při setkání spojují tři věci: jídlo, promluva a rozhovor o tématu. Na farách je promluva k tématu, někdo se postará o jídlo a k následujícímu rozhovoru většinou zasednou k jednomu stolu dva příchozí a dva domácí. Najdou se tací?

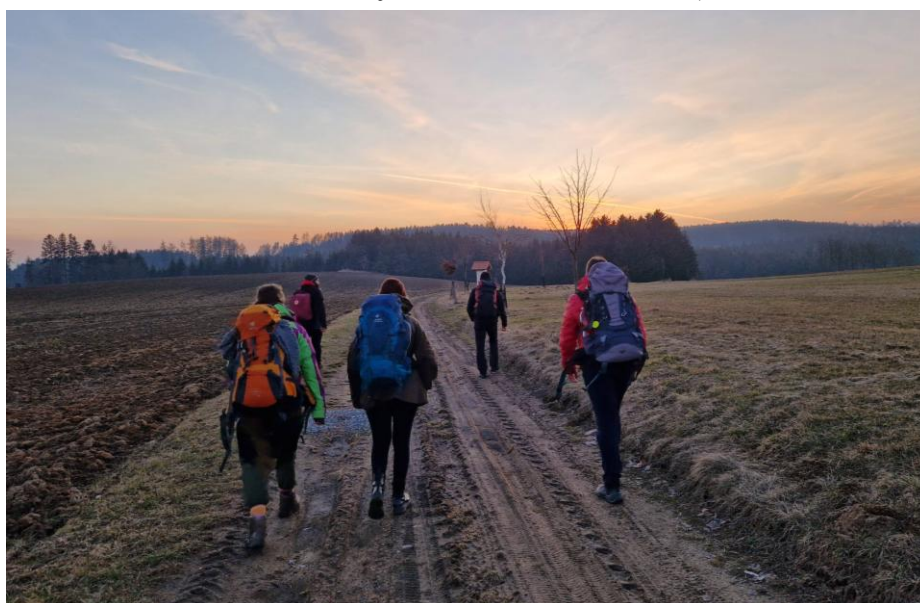
Ondřej Ruml

Představení (první poloviny) konfirmandů

Na svatodušní neděli 28. května se chystá confirmace (či křest) 12 mladých lidí.

K přípravě se scházíme od září 2021, byli jsme společně na 5 seniorátních víkendech a několikrát spolu strávili prodloužené páteční setkání. Bylo by dobře,

aby i sbor poznal tyto nadějně své členy. Prvních šest odpovědělo na otázky, díky za obrázky, na které namalovali sami sebe, nebo se o to postarala jedna z nich:

Ludmila Doležalová, 15 let, kvinta Bigy, oblíbený školní předmět: dějepis; oblíbené jídlo – ~~česká kuchyně (všechno)~~, svíčková; oblíbená knížka: Volání divočiny; Oblíbený film, hudba: komedie; milé místo: okolí doma; vysněné zaměstnání: netuším; oblíbené místo či postava z bible: Ester

Anna Dvořáková, 15 let; první ročník SOŠ NMOR, matematika; pizza, italská kuchyně; Jako kolibřík; Avatar 2, Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivné děti; u přírodní vody

Alice Jirků, 15 let,
9.C 1. ZŠ
NMNM;
angličtina, Caesar
salát; Daleká cesta
za domovem;
Zámek v oblacích;
knihovna;
žurnalistka; had

Debora Šimková,
14 let, 9. třída
(domácí škola);
občanka; italská
kuchyně; cokoliv
fantasy a nebo
komiks; fantasy
s komedií;
tábořiště a moje
doupě; prodávat
v knihkupectví
s pekárnou;
Velikonoce

Cung Bawi Thauny Lungum, 14 let, 8.C 1. ZŠ NMNM; x, řízek, rýže; Bible; Doctor Strange, Obi-Wan Kenabi; podnikatel; Zacheus

Slávek Žilka, 14 let, 8.C 1.ZŠ NMNM; dějepis pěstitelky; Guláš, svíčková; Krtek a sněhulák; Krtek a žvýkačka; Křídla; popelář; Ježíš

Ondřej Ruml

Z farářova nočního stolku – O Bohu a pelikánech

V rámci farářského kurzu konaného v Praze koncem ledna letošního roku na mě osobně nejvíc zapůsobila přednáška amerického profesora Jay B. McDaniela, pronesená sice online, ale přesto velmi struhující a bezprostřední. Při kurzu byla také prodávána jeho kniha O Bohu a pelikánech (Teologie úcty k životu), která vyšla minulý rok v nakladatelství Biblion.

Přednášku i knihu uvedl profesor McDaniel osobním vyznáním, že jej k víře nevedli jen jeho rodiče, pastoři a přátelé, ale také příroda rodného Texasu – zvířata, rostliny, krajina. Pak hned ale přechází k obrazu, který celé knize dal část jména – totiž nakládání pelikánů s vylíhlými ptáčaty: „McDaniel nám hned v úvodním obraze svého díla předkládá drama, které probíhá v jiném než lidském světě. Představme si příběh novorozeného mláděte pelikánů bílých. Samice těchto ptáků obvykle nakladou dvě vejce, druhé vejce dva dny po prvním. Protože jen málo pelikáních rodičů dokáže vychovávat obě mláďata naráz, jedno ptáče většinou zesílí, stává se postupně agresivnějším, a posléze z hnízda slabší ptáče vypudí. Aby nedošlo k záměně s cizím mládětem, rodiče vyhnanému ptáčeti brání v návratu. Mladší pelikáni mládě se pokouší přežít, ale většinou nakonec zemře hladu nebo na následky zranění. Toto ptáče je z evolučního hlediska rezervním. Na jeho rodiče a sourozence, který přežil, se lze sotva zlobit, protože běží o podprogram širšího evolučního procesu. Ale jaký vztah má k tomu pelikánímu mláděti Bůh? Hledí na jeho život z dálky jako na pouhý prostředek evolučních cílů? Nebo má jeho život smysl sám o sobě? To je podle McDaniela a řady dalších křesťanských myslitelů otázka, kterou musí vznést křesťané zajímající se o vztah

přírody a Boha. Z této otázky se rodí jeho teologie, jež hledá věrohodné pojetí Boží lásky k přírodě. Pokud je osud rezervního pelikáního mláděte východiskem takovéto teologie, musí stejné myšlení dospět k pojetí božství, které překonává antropocentrický vesmír dosavadního křesťanství. Už tato změna úhlu pohledu činí z McDanielovy knihy zásadní událost.“ (z recenze Adama Borziče na webu itvar.cz).

McDaniel na otázku, zda Bohu záleží i na tom „rezervním“ mláděti pelikána, odpovídá kladně a na otázku s tím související, proč s tím nic neudělá, odpovídá z pozic tzv. procesuální teologie, která Boží zásahy do tohoto světa vnímá jako vábící než donucovací. A vztah mezi

Bohem a světem přibližuje skrze myšlenku a obraz – panenteismu (řecky doslova „vše v Bohu“) Jak si to představit? Jako embryo v matce, embryo není matka a matka embryo, ale je v něm, obojí tvořivě propojeny. Jsou spolu. To, co je Bůh pro vesmír, to je

matka pro embryo. „Bůh je vyživující prostředí pro vše.“ A tak spolu Bůh a člověk smějí spolupracovat. Nejde to samozřejmě vždy – pro různé vady na nás lidech, i mezi námi. Ale vedle válek a násilí také ve světě existuje láska, odvaha, služba, solidarita. Podle procesuální teologie McDaniela není možné říct, že všechno je Boží vůle či plán. Evoluce má svou vlastní sílu a vztah mezi predátory a kořistí je tu kvůli silám evoluce, nikoli z vůle Boží. Bůh je v tomto pojetí všudypřítomný, ale ne všemocný.

Ve své knize zve autor jednak k přístupu teocentrickému a biocentrickému místo antropocentrickému (centrem všeho není člověk, ale Bůh a život) a také nabízí podněty pro spiritualitu opřenou o toto rozpoznání. Je toho třeba, abych i podruhé citoval (závěr) recenze Adama Borziče (mimo jiné dalšího přednášejícího z farářského kurzu): „McDanielova vize zahrnující nové pojetí vztahu Boha a přírody, biocentrickou etiku, spiritualitu a post-patriarchální vědomí, je bytostně nadějná. Do naší potemnělé přítomnosti přináší hřejivé poselství lásky k životu. Bez ní tento svět zachránit nepůjde. S

budoucností světa i křesťanství se to má totiž stejně – buď bude biocentrická, anebo nebude...“

Ondřej Ruml

Pašijové čtení

Ve čtvrteční podvečer, podvečer předcházející Velký pátek, se opět sejdem v kostele k účasti na poslechu pašijového čtení. Určitě všichni jsme si vědomi významu toho okamžiku, kdy Ježíš Nazaretský prožívá poslední chvíle svého pozemského života, je zatčen, souzen, bičován a ukřižován. Tolik potupy a bolesti, aby následně byl vzkříšen a povýšil se na nebesa a sedí po pravici svého Otce. Pro nás, kteří zde na zemi žijeme své životy a navlékáme korálky dobra a zla, radosti a smutku, veselí i bezmoci je Ježíšův život výzvou k následování, k zamyšlení. Čtení pašijového příběhu bude protkáno vzpomínkou na život tří žen, které vyslyšely Ježíšovu výzvu k následování. Všechny tři jsou teoložky. Svou prací a životy daly jasně najevo, že Ježíšovu výzvu k následování berou vážně. Jde o Irenu Škeříkovou, farářku ve Škvorci a v Praze, Nuslích. Zemřela ve svých 55 letech. Dále o Annu Pálikovou – Kunčákovou, farářku ze srbské obce Kysáč u Nového Sadu, se kterou jsem se seznámil během jejího studia bohosloví na Komenského bohoslovecké fakultě v Praze v 80. letech 20. stol. a o německou teoložku Dorotheu Sölle. Její práce směřovala především k aktuálním sociálním poměrům. Dlouhodobě řešila problémy lidí vyčleněných ze společnosti. Vzpomínka na ní zazní ve formě její poezie.

Věřím, že tento podvečer bude pro všechny přítomné, i pro ty, kteří ho budou poslouchat on-line, výzvou. Připomenutí těchto tří žen by mělo podtrhnout příběh Ježíšův. Ne ho překrýt. Tak, jako naše životy na tomto světě.

(Připomínka toho, že letošní rok je věnován práci žen v církvi)

Vojtěch Zikmund

zve na setkání v rámci *Večer s hostem*

Cesta do Mexika

o humanitárně-turistické cestě do Mexika, organizované neziskovou organizací Camino. Na jihu Mexika, v oblasti Chiapasu sedm dobrovolníků různého věku z různých částí České republiky podpořilo komunitu pěti rodin, které musely uprchnout ze

svých domovů před krutým násilím bojů drogových kartelů o území.

O tom všem bude povídat

Lena Lišková

Presbyterna

evangelického kostela v Novém
Městě n.M.

úterý 18. dubna 2023 18.⁰⁰

Evangelický sbor v Novém Městě na Moravě uspořádá

v neděli 11. června 2023

AUTOBUSOVÝ ZÁJEZD

směr

***HRANICE NA MORAVĚ, VALAŠSKÉ
MEZIŘÍČÍ A HRUBÁ LHOTA***

Program:

bohoslužby Hranice na Moravě + rozhovor při pohoštění
návštěva hospice Citadela Valašské
Meziříčí

prohlídka kostelů ve Valašském
Meziříčí a Velké Lhotě, setkání při
kávě

Odjezd v 6.30 z NMNM (6.45 Jimramov)
Předpokládaný návrat okolo 19.00

Cena: 500 Kč (záleží na obsazení autobusu)

Přihlásit se můžete: na přihlašovací listinu v kostele, nebo
e-mailem: nmnm@evangnet.cz

i letos pořádá
pro děti prvního stupně ZŠ

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

7. - 11. srpna 2023

Místo: presbyterna a park u evangelického kostela v NMnM

VEDENÍ TÁBORA: Debora a Ondřej Rumlovi

STRAVOVÁNÍ: 3x denně (2 svačiny a oběd)

PROGRAM 8.30-16.30 je připraven s ohledem na věk a zdatnost dětí

CENA: 1000,- Kč za dítě. Platba hotově či převodem z účtu. Údaje k
platbě obdržíte s potvrzením o přijetí přihlášky a podrobnými
informacemi do 20. července.

PŘIHLÁŠKY: písemně na e-mail: nmnm@evangnet.cz, případně
osobně Křenkova 151 (evangelická fara)

Přihláška na letní příměstský tábor:

Příjmení a jméno dítěte:

Datum narození:..... Adresa:

E-mail rodiče:..... Telefon rodiče:

Jména rodičů:

Podpis rodiče:

**Ochotnický divadelní
spolek KRÍDLA**

vás srdečně zve na divadelní veselohru

U NÁS NA DĚDINĚ ANEB KRISTÝNKA Z FORMANKY

Pátek 31. 03. 2023 v 19:00 hod.
Sobota 01. 04. 2023 v 19:00 hod.
Neděle 02. 04. 2023 v 15:00 hod.
Sobota 08. 04. 2023 v 19:00 hod. BENEFICE
Neděle 09. 04. 2023 v 18:00 hod. VELIKONOCE
Pátek 14. 04. 2023 v 19:00 hod.

V sobotu 08.04. 2023 bude výtěžek z představení věnován ve prospěch DOMÁCIHO HOSPICE VYSOČINA.

Předprodej vstupenek od 6.3. 2023 v prodejně ZZN
v NMNM nebo je možná rezervace na tel.: 732 867 280.

FB Ochotníci Křídla

www.ochotnickridla.cz

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Do příspěvků není obsahově zasahováno. Názory autorů příspěvků nejsou vždy totožné s názory redakce nebo Farního sboru ČCE v Novém Město na Moravě. Za obsah jednotlivých příspěvků odpovídají jejich autoři.

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nmm@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 253070437/0600

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz